

## **Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 23, 2016**

Nummer 23, 2016

*Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.*

### INHOUDSOPGAVE

#### **Hoge Raad**

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:1174](#) 14-06-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:1191](#) 14-06-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:1194](#) 14-06-2016

RECHTSPRAAK

***Het oordeel van het hof dat verdachte de wapens en munitie voorhanden heeft gehad en zich derhalve in meerdere of mindere mate bewust is geweest van de aanwezigheid van die wapens en munitie in de woning, is niet onbegrijpelijk.***

Advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd tot vernietiging van het bestreden arrest en tot terugwijzing van de zaak naar het Gerechtshof 's-Hertogenbosch dan wel verwijzing naar een aangrenzend hof teneinde op het bestaande hoger beroep opnieuw te worden berecht en afgedaan.

Het middel klaagt onder meer dat de bewezenverklaringen onder 1 en 2 ontoereikend zijn gemotiveerd.

Voor een veroordeling ter zake van het voorhanden hebben van een wapen of munitie in de zin van artikel 26 respectievelijk artikel 13 Wet wapens en munitie is vereist dat sprake is geweest van een meerdere of mindere mate van bewustheid bij de verdachte omtrent de aanwezigheid van dat wapen of die munitie (vgl. HR 26 januari 1999, ECLI:NL:HR:1999:ZD1169, NJ 1999/537 respectievelijk HR 17 november 1998, ECLI:NL:HR:1998:ZD1403, NJ 1999/152).

Blijkens zijn bewijsvoering heeft het hof vastgesteld dat:

- (i) op 16 februari 2011 een doorzoeking werd verricht in de woning [a-straat 1] te Mariahout;
- (ii) bij deze doorzoeking in een kluis in een slaapkamer een nepvuurwapen is aangetroffen;
- (iii) bij deze doorzoeking in de lade van de keukentafel een 'pepperspray'-wapen is aangetroffen;
- (iv) bij deze doorzoeking op een zolder van de garage honderd stuks munitie in een doosje is aangetroffen;
- (v) dat de verdachte en de medeverdachte [medeverdachte] in voornoemde woning zijn

aangehouden en aldaar wonen.

Voorts heeft het hof geoordeeld dat onder deze omstandigheden van de verdachte een redelijke verklaring mag worden gevergd voor het aantreffen van de wapens en munitie in zijn woning, en dat de verdachte geen verklaring heeft gegeven. Gelet op dit een en ander is het oordeel van het hof dat de verdachte voornoemde wapens en munitie voorhanden heeft gehad en zich derhalve in meerdere of mindere mate bewust is geweest van de aanwezigheid van die wapens en munitie in de woning, niet onbegrijpelijk.

Het middel faalt in zoverre.

Het middel klaagt dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM in de cassatiefase is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het middel is gegrond. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde geldboete van € 1.000, subsidiair twintig dagen hechtenis.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de hoogte van de opgelegde geldboete en de duur van de vervangende hechtenis, vermindert de geldboete in die zin dat deze € 950 bedraagt, vermindert de duur van de vervangende hechtenis in die zin dat deze negentien dagen beloopt en verwerpt het beroep voor het overige.

---

**Instantie:** Hoge Raad

**Datum uitspraak:** 14-06-2016

**ECLI:** ECLI:NL:HR:2016:1194

**Zaaknummer:** 15/03642

**Rechters:** W.A.M. van Schendel, V. den van Brink en A.L.J. van Strien

**Advocaten:** R.J. Baumgardt

**Wetsartikelen:** 13 WWM en 26 WWM

RECHTSPRAAK

***De afwijzing van het verzoek van verdachte tot het horen van deze getuigen is niet begrijpelijk gemotiveerd***

Het middel klaagt over de afwijzing door het hof van het door de verdachte gedane verzoek tot het horen van een tweetal ter terechtzitting meegebrachte getuigen.

Van het horen van de getuigen van wier aanwezigheid mededeling is gedaan bij de (hernieuwde) aanvang respectievelijk hervatting van het onderzoek, kan slechts worden afgezien (i) met toestemming van de officier van justitie en de verdediging, of (ii) indien die procespartijen niet instemmen met het afzien van het horen, op de gronden die zijn genoemd in artikel 288 lid 1 onder b en c Sv, te weten dat het gegronde vermoeden bestaat dat de gezondheid of het welzijn van de getuige door het afleggen van een verklaring ter terechtzitting in gevaar wordt gebracht en het voorkomen van dit gevaar zwaarder weegt dan het belang om de getuige ter terechtzitting te kunnen ondervragen, dan wel dat redelijkerwijs valt aan te nemen dat daardoor het Openbaar Ministerie niet in zijn vervolging of de verdachte in zijn verdediging wordt geschaad. Ingevolge de schakelbepaling van artikel 415 Sv zijn onder meer artikel 287-288 Sv van overeenkomstige toepassing op het rechtsgeding voor het gerechtshof (vgl. HR 1 juli 2014, ECLI:NL:HR:2014:1496, NJ 2014/441, r.o. 2.12 en 2.36-2.37).

De voorzitter heeft blijkens het onder 2.2 weergegeven proces-verbaal van de terechtzitting van het hof de aldaar verschenen echtgenote en zoon van de verdachte aangemerkt als ter terechtzitting meegebrachte getuigen. Het hof heeft afgezien van het horen van deze getuigen zonder in de motivering van zijn beslissing kenbaar aandacht te besteden aan de in artikel 288 lid 1 onder b en c Sv genoemde gronden. De afwijzing van het verzoek van de verdachte tot het horen van deze getuigen is dan ook niet begrijpelijk gemotiveerd.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

**Instantie:** Hoge Raad

**Datum uitspraak:** 14-06-2016

**ECLI:** ECLI:NL:HR:2016:1191

**Zaaknummer:** 15/03954

**Rechters:** W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en Y. Buruma

**Advocaten:** A.A. Franken

**Wetsartikelen:** 288 Sv

## RECHTSPRAAK

### ***Levert het kopiëren en/of inscannen van barcodes met de bedoeling deze aan te wenden om producten te verkrijgen voor een lagere dan de werkelijke prijs valsheid in geschrift op?***

Het middel behelst allereerst de klacht dat het hof ten onrechte heeft geoordeeld dat een barcode(sticker) kan worden aangemerkt als een geschrift in de zin van artikel 225 Sr.

Het kennelijke oordeel van het hof dat een uit een streepjescode en voorzien van een getallenreeks bestaande barcode(sticker) kan worden aangemerkt als een geschrift in de zin van artikel 225 Sr, geeft mede gelet op de weergegeven wetsgeschiedenis niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting, zodat de klacht faalt.

Het middel klaagt voorts dat het hof ten onrechte, althans onvoldoende gemotiveerd heeft geoordeeld dat de aangetroffen barcodes ‘vals’ zijn, omdat het ongewijzigde kopieën of scans van bestaande barcodes betreffen.

Blijkens de bewijsvoering heeft het hof onder meer het volgende vastgesteld. De verdachte heeft meermalen producten gekocht bij Media Markt en Praxis, waarbij hij telkens een (door hem meegebrachte) barcode(sticker) behorend bij een soortgelijk maar goedkoper product heeft geplakt over de streepjescode van een duurder product, welk product hij bij de kassa ter betaling aanbod. Zodoende verkreeg hij de aldus gekochte producten voor een lagere dan de werkelijke prijs. In de woning met bijbehorende schuur van de verdachte en op diens computer zijn diverse (sticker)vellen met barcodes en bestanden bevattende barcodes behorend bij producten van Media Markt en Praxis aangetroffen.

Het hof heeft kennelijk geoordeeld dat de verdachte de aangetroffen barcodes heeft gekopieerd en/of (in)gescand met de bedoeling de barcodes aan te wenden om producten te verkrijgen voor een lagere dan de werkelijke prijs. Het daarop gebaseerde oordeel dat de verdachte aldus de bij hem aangetroffen barcodes valselijk heeft opgemaakt en/of heeft vervalst als bedoeld in artikel 225 lid 1 Sr, geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd, zodat de klacht faalt.

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Gelet op de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf van drie maanden, voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren, en de mate waarin de redelijke termijn is overschreden, is er geen aanleiding om aan het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden enig rechtsgevolg te verbinden en zal de Hoge Raad met dat oordeel volstaan.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

---

**Instantie:** Hoge Raad

**Datum uitspraak:** 14-06-2016

**ECLI:** ECLI:NL:HR:2016:1174

**Zaaknummer:** 14/02293

**Rechters:** A.J.A. van Dorst, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

**Advocaten:** J.Y. Taekema

**Wetsartikelen:** 225 Sr